

Reactie zienswijze wildlijsten

Door: Erik A.P. van der Horst

Reactie op schrijven van:

Opsteller: Directoraat-generaal Natuur, Visserij en Landelijk Gebied

Cluster Soorten

Kenmerk: DGNVLG-S / 22127219 en regeling WJZ/21093226

Inleiding

Naar aanleiding van de internet consultatie mbt de ontwerpregeling WJZ/21093226, het schrijven DGNVLG-S / 22127219 aan de Tweede Kamer en Integraal Afwegingskader, onderstaande reactie.

Uitgangspunten gaan al verkeerd

Bij het opstellen van de vraagstelling en het gedane onderzoek, worden een aantal aannames gedaan, die, mijns inziens, onterecht zijn.

1- De verantwoorde rol van de jager wordt onderschat

Uit alle vragen en documenten, lijkt het uitgangspunt te zijn, dat een jager een onverantwoord persoon is, die zich niet bewust is van de situatie in de natuur. De jager wordt weggezet als bedreiging van de wildstand ipv belanghebbenden, die uitstekend zelfstandig, bewust en verantwoordelijk omgaan met deze wildstand.

1.1 Wettelijke vastgelegde verantwoordelijkheid Jager-WBE-FBE ondermijnd.

In de Wet Natuurbescherming, erkend de wetgever de belangrijke rol van de Faunabeheerseenheden (FBE), met gedelegeerde bevoegdheden naar Wildbeheerseenheden (WBE) en jagers. Dit is een wettelijk vastgelegde verantwoordelijkheid met betrekking tot de gunstige staat van instandhouding van in het wild levende dieren en in het bijzonder de wildsoorten. Om dit te realiseren, is een structuur opgesteld met WBE's en FBE's. Daarnaast moet de jager een wettelijk examen afleggen om te mogen oogsten.

Artikel 3.14 Wet Natuurbescherming

Jachthouders met een jachtakte organiseren zich met anderen in een wildbeheereenheid, die de rechtsvorm van een vereniging heeft, ter uitvoering van het door de faunabeheereenheid vastgestelde faunabeheerplan en om te bevorderen dat een duurzaam beheer van populaties van in het wild levende dieren, bestrijding van schadeveroorzakende dieren en jacht worden uitgevoerd in samenwerking met en ten dienste van grondgebruikers of terreinbeheerders.

En

Artikel 3.20 lid 3 Wet Natuurbescherming

De jachthouder doet datgene wat een goed jachthouder betaamt om een redelijke stand van de in zijn jachtveld aanwezige wild als bedoeld in het tweede lid te handhaven, dan wel, bij het ontbreken daarvan, te bereiken, en om schade door in zijn jachtveld aanwezig wild als bedoeld in het tweede lid te voorkomen.

VRAAG 1: waarom heeft De Minister er voor gekozen om niet de verantwoordelijke FBE/WBE's te vragen naar de staat van instandhouding, maar de WUR?

Hiermee worden de wettelijke verantwoordelijkheden van FBE, WBE en jager ondermijnd en geminacht. Tot noch toe waren er geen signalen vanuit de provincies/Gedeputeerde Staten, noch vanuit het ministerie, die erop duiden dat er twijfels waren bij de professionaliteit van de jager/WBE/FBE. Het is daarom verbazingwekkend, dat de minister ervoor gekozen heeft deze partijen niet als eerste te consulteren.

VRAAG 2: als de Minister twijfels heeft bij de wettelijk vastgelegde methodiek om de staat van instandhouding te beoordelen, waarom is dat niet eerder met de FBE's besproken door de Minister?

1.2 Wild oogsten is een duurzaam eigendomsrecht

Het jachtrecht is een eigendomsrecht, wat voor de eigenaar van dit recht vergaand is. Wild is bewezen gezonde en duurzame voeding. Het intrekken van het jachtrecht, ondermijnd de keuze in voedselvrijheid. Om te voorkomen dat duurzaam oogsten veranderd in een kaalslag, zijn in de Wet Natuurbescherming duidelijk de randvoorwaarden vastgelegd rondom het oogsten van wild.

VRAAG 3: waaruit blijkt dat, onder de huidige staat van instandhouding, jacht een negatief effect heeft op de populatie van soorten in het algemeen en wildsoorten in het bijzonder?

1.3 Natuurbeschermingsrol van de jager

In de stukken wordt gesproken over het risico wanneer jagers zouden stoppen met beschermen van de natuur. Tegelijkertijd wordt deze stelling geponeerd:

Natuur en milieu zullen positief gediend zijn met het landelijk niet openen van de jacht op het konijn en het niet openen van de jacht op de haas in de provincies Groningen, Limburg en Utrecht omdat de populaties de kans krijgen te herstellen.

WBE's en jagers investeren bijzonder veel tijd en geld in hun wettelijk vastgelegde rol van natuurbeschermer (Art 3.20). Hierbij kunt u denken aan verschillende activiteiten van biotoopverbetering, predatiebeheer tot anti-stroperij (met een niet te onderschatten een impact op de stand van haas en konijn).

De stelling dat een stop van de jacht gunstig zal zijn voor de populatie, zal dus zeer waarschijnlijk tegenover gesteld zijn.

VRAAG 4: is de Minister zich bewust van de positieve effecten die bereikt worden, doordat jagers hun wettelijke rol volgens Art 3.20 uitvoeren?

1.4 Jagers worden tegen gewerkt bij de uitvoering van Art 3.20

Jagers worden sterk belemmerd in de uitvoering van beschermende maatregelen, zoals beheersen van predatoren en schadebestrijding. Biotoopverbetering (bv houtwallen en heggen) wordt bemoeilijkt door complexe regelgeving en groene BOA's kunnen hun werk niet veilig uitvoeren, doordat zij sterk belemmerd worden in middelen en mogelijkheden.

Zoals in 1.1 beschreven, is de populistisch politieke tendens, om te twifelen aan de uitvoering van jagers. Echter, in de praktijk zijn er niet of nauwelijks problemen en is de samenwerking met Gedeputeerde Staten en Provincie (al dan niet via de FBE) goed te noemen.

2. Impact van derde partijen

De in de wet Natuurbescherming vastgelegde wildsoorten, zijn uitstekende indicatie soorten voor de staat van de Nederlandse natuur. Hierin zien wij echter dat goedbedoelde acties, negatieve gevolgen kunnen hebben voor de biodiversiteit. Voor wild is voedsel, rust en ruimte noodzakelijk. Dit is de laatste jaren steeds minder geworden.

Zoals aangegeven, zijn FBE, WBE en jagers succesvol om in de overgebleven gebieden te komen tot een staat van instandhouding die verantwoord oogsten mogelijk maakt. Echter, het kan ons helpen wanneer onderstaande problematiek ook aangepakt wordt.

2.1 Ruilverkaveling

De landbouw op zich heeft geen enorme impact op de biodiversiteit. Echter, in geheel Nederland zijn door ruilverkaveling de oude structuren uit het landschap verdwenen. Hierdoor zijn de grote vlakten met monoculturen ontstaan, zonder verbindingszones voor flora en fauna.

Negatief effect: voedsel en ruimte

2.2 Bouw

Tegelijkertijd is steeds meer grond in beslag genomen voor bouw van woningen en industriegebieden. Op dit moment komen daar de zonne- en windparken nog bij. Dit ondermijnt de verbinding nog meer en veroorzaakt onrust in de natuur.

Negatief effect: voedsel, rust en ruimte

2.3 Keuzes natuurontwikkeling TBO's

Terrein Beherende Organisaties (TBO's) hebben de laatste decennia erg ingezet op verschrallen en "natuur de natuur laten". Daarnaast is er veel focus geweest op natte gebieden. Het gevolg is dat Nederland nu vol zit met grote gebieden die vooral geschikt zijn voor ganzen, maar niet voor de wildsoorten. Meer focus op het terugbrengen van de oude structuren in het landschap zouden een groot positief effect hebben op de stand van de wildsoorten.

Negatief effect: voedsel en ruimte

2.4 Anti-jager stichtingen, verenigingen en partijen

Jacht wordt al decennia lang ondermijnd door allerlei partijen die tegen jagers zijn. Procedures worden vertraagd, rechtszaken aangespannen en daarmee worden de mogelijkheden van jagers tot het uitvoeren van Art 3.20 sterk ingeperkt.

Deze partijen zijn helaas niet bezig met de wettelijke vereiste van biodiversiteit, maar met andere/hun eigen belangen. Helaas gaan die meestal ten koste van de biodiversiteit. Dit komt in vele voorbeelden naar voren. Enkele hiervan:

Amsterdamse Waterleiding duinen: damherten vernietigden de biodiversiteit, toch werd het afschot telkens weer tegen gehouden.

Afschot vos Utrecht: zelfs TBO's en natuurorganisaties waren verbolgen over de uitspraak van de rechter, die zeer negatieve gevolgen voor weidevogels heeft.

Ganzen: hoewel al decennia duidelijk is dat er een groot overschot aan ganzen is, wordt het afschot continu belemmerd en bemoeilijkt. Ganzen concurreren met eenden om nestgelegenheid, waarbij de wilde eend het onderspit delft, met negatieve gevolgen voor de stand. Ganzen eten gebieden kaal, etc etc.

Zowel politiek als rechter zouden voorzichtiger moeten omgaan met dergelijke partijen. Zij zijn zeer sterk in de social media, maar veel is fake news en niet wetenschappelijk onderbouwd.

Negatief effect: effectief beheer wordt bemoeilijkt met schade aan biodiversiteit en hoge kosten voor de maatschappij (rechtszaken en meer schade door vertraging van het beheer).